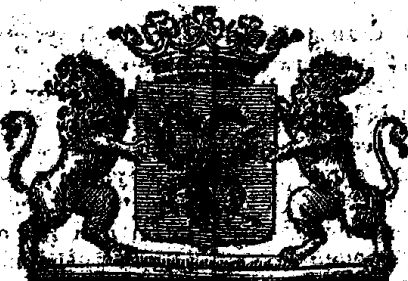

ARNHEMSCHE

COURANT.

Dingsdag

den 25 Augustus.

FRANKFORT, den 20sten Augustus.

Een Bericht uit Konstantinopel, van den 30sten Julij, behelst het volgende: Een Lufft, die den 28sten dezer uit het leger van den seraskier *Hussien* pacha vertrokken is, heeft de tijding gebragt, dat er den 27sten eene afdeeling Russische infanterie bij Sizopolis geland is. Sedert zijn de meest verontrustende geruchten in omloop. Men zegt, dat de Russische bezetting van Sizopolis een nitval heeft gedaan, en, ondersteund door eene Russische kolonne, welke van Aidos was gekomen, *Hussien* pacha gestagen heeft. De Russen zouden zich daarop gereed gemaakt hebben, om op Adrianopel aan te rukken, en daarbij door de Bulgaren, die zich algemeen aan den vijand aansluiten, ondersteund worden. Men beweert zelfs alomteen, dat de voorrede van de Russische armee reeds de *Bellica* van *Konstantinopel* heeft en te Adrianopel alles vol schrik en verwarring was. Maar er is ook vrees dat de Russen niet voorgelaten zijn, laat geen twiifel; want de divan was gisteren den halven nacht vergaderd, om te beraden over de vraag: of het niet raadzaam zou wezen, commissarissen naar het Russische hoofdkwartier te zenden, om vredesonderhandelingen aan te knopen. Eenige leden van den divan waren voor den vrede, doch de meerderheid verlangde de voortzetting van den oorlog, daar het rijk te geen grooter gevaar kon komen, dan waarin het reeds was, en het derhalve onstaatkundig zou wezen, ontijdinge voorlagen tot vrede te doen. Er werd derhalve besloten, om alles in het werk te stellen, ten einde den voortgang des vijands te sluiten, en in dezen oogenblik wordt hier alles opgehaapt en naar de armee van Adrianopel gesleept. De staat van zaken is hoogst gevaarvol, en de hoofdstad staat op eenen vulkaan, wiens uitbarsting de omkeering des rijks ten gevolge hebben kan, daar de aanhangers der junitsaren reeds het hoofd opsteken, en zich niet slechts tot woelingen en het verspreiden van kwade tijdingen bepalen; maar ook reeds beginnen te handelen, en de bewoners van Pera door eene schandelijke brandstichting in schrik en angst hebben gebragt. Eergisteren avond zijn te Pera 1500 huizen in de asch gelegd, en in de nabijheid van het serail verscheidene huizen in brand gestoken, maar nog gelukkig gered. Dit is de gewone manier van het volk, om zijne ontevredenheid aan den dag te leggen en eene gewelddadige onderneming te beginnen. Verscheidene personen zijn, zegt men, in hechtenis genomen. Een gedeelte van de keizerlijke garde heeft bevel ontvangen, om de hoofdstad te bezetten, en men ziet bij dag en nacht rijdende patrouilles door de stad trekken, om de rust te bewaren. Van de kasteelen aan den ingang van den Bosphorus wordt dikwijls, maar zonder gevolg, met kanonnen gevuerd op de Russische oorlogsschepen, die aldaar kruisen, waarschijnlijk om het uitloopen der Turksche vloot te beletten. De kapudan-pacha schijnt geen lust te hebben om in zee te steken en is gisteren aan land gekomen.

Uit hoofde van het gevaar, hetwelk Konstantinopel dreigt, heeft de Sultan, zegt men, besloten zijn kamp van *Parapia* naar *Ramis-Tschiflik* te verleggen. Onderscheidene ambtenaren zijn van luune posten ontzet, onder anderen ook de tofk der Porte, *Ezad efendi*, die bij de onderhandelingen met de mogendheden zulk eene groote rol gespeeld heeft. De Sultan zendt naar alle provincien bevelen, om zich tot het uiterste te verdedigen. *Hassan*-pacha is naar Adrianopel gezonden om deze plaats te verdedigen.

Uit Bucharest wordt den 4den dezer het volgende gemeld: « De tijdingen van het oorlogstooneel luiden steeds gunstig voor de Russische armee. Men zegt, dat de generaal *Diebitsch* reeds op weg naar Adrianopel is, waar, volgens alle berichten, bijna geen weerstand te verwachten is, ofschoon de bevolking der stad op 100,000 ingezetenen geschat wordt. De Turken vlugten van alle kanten bij de annadering der Russen, en eene menigte ingezetenen hebben Adrianopel verlaten. De generaal *Geismar* is van *Oreava* met een korps van 8000 man den weg naar *Sophia* opgerukt, waar de Turken dus ook in groot gevaar zullen komen.

Brieven uit Alexandria van den 10den Julij melden, dat de onderkoning van Egypte zijne vloot in de haven aldaar verzameld had, om troepen naar *Smirna* over te brengen; maar dat hij, op de tijding van eenen opstand der *Wechabieten* tegen bevel, gegeven heeft, en nu zijne troepen ter beteugeling van laatstgemelden gebruiken wil.

WEENEN, den 15den Augustus.

De Oostenrijksche Beobachter geeft heden bericht, dat de Russen den Balkan overgetrokken zijn en dat hun zulks in het geheel slechts 300 man gekost heeft; dat zij *Ahioli*, *Miszivria*, *Aidos* en *Burgas* bezet hebben, en dat de Turken overal vlugten.

PARYS, den 20sten Augustus.

De Constitutionnel behelst heden het volgende bericht: Men weet, dat de bevelhebber der Fransche zeemacht voor Algiers laat het *Gévrang*, om zich bij den Deij te begeren en hem schikkingen voor te stellen, die Frankrijk zouden kunnen voldoen, zonder aan de Barbaren te veel schade te doen. Men heeft deze toegeeflijkheid jegens eenen vijand, die geen ander oogmerk dan geweld kent, gelaakt; doch verre waren wij van de gebieden te voorzien, welke daaruit voortgevloeid is.

Na eenige voorafgaande over- en wederpraak, liepen het kinschip de *Provence* en de brik de *Alerte* den 30sten Julij, onder parlementaire vlag, de baai van Algiers binnen en ankerden buiten het bereik der schoten. Denselven dag had er eene bijeenkomst plaats; maar het was te laat om den Deij te bezoeken. Den 31sten Julij begaf zich de bevelhebber der zeemacht, vergezeld van eenen secretaris-tolk en van den kapitein de *Versat*, naar de audientie van den Deij, en deelde hem het doel zijner

komst en de voorwaarden eener schikking mede; er werd lang over gesproken, en de beslissing op den 2den Augustus bepaald. Op dien dag werden de gedane voorstellen afgeslagen, namelijk, dat er een wapenstilstand zou plaats hebben en een gevolmagtigde van den Deij zich naar Parijs begaven zou, om over den vrede te onderhandelen. « *Gij zijt in vertrouwen op de traktaten gebonden, welke het Algerijnsche opperhoofd tot de Franse Fransen, gij moogt naar uw boord wederkeeren.* »

« Den middags van den 3den Augustus hield de *Alerte* het anker en zeilde onder het bereik van het geschut der forten voorbij. Wegens den heerschenenden wind, kon zij geen anderen loop nemen; men liet haar ook ongemoeid. Maar toen het bevelhebbers-schip, de *Provence*, een uur later voorbijzeilde, werden drie losse schoten van eene der batterijen gedaan, spiedij daarna op dit schip gevuerd en verscheidene bommen naar hetzelfde afgezonden. De koninklijke staf liep om voort te zeilen, daar hij geen al te ongelijke strijd wilde aangaan. De *Provence* bleef meer dan twintig minuten onder het vuur dezer Barbaren; gelukkig dat niet van alle batterijen geschoten werd, anders zou het schip misschien niet gered zijn. Van de tachtig schoten en eenige bommen, hebben er slechts tien de *Provence* bereikt. Het schip is aanmerkelijk in de zeilen en aan het takelwerk beschadigd. Twee schoten zijn door het schip gegaan; een der kogels is aan boord gebleven, tot een bewijsstuk van het lage bedrijf dezer bende roovers, met welke Frankrijk nog wel een traktaat wilde aangaan. Van de manschap is niemand gekwetst en gesneuveld.

Zoodra men te Toulon van het barbaarsche gedrag van den Deij van Algiers kennis heeft bekomen, is er dadelijk aan de bevelhebbers der onderscheidene oorlogsschepen op de reede order gegeven, om zich naar de jvaleren van Algiers te begeven. Den 15den Augustus zouden deze schepen vertrekken.

Volgens een der ministeriele bladen, zou de Deij verschooning wegens het gebeurde hebben gevraagd.

— De heer *Contravoisier*, de nieuw benoemde minister van justitie, is is nog niet te Parijs aangekomen. Hij is echter op reis herwaarts.

— Uit *Angoulême* wordt gemeld, dat de *maire* van die stad, ten gevolge der verandering van ministerie, goed gevonden heeft, bij het instaleren van eenige leden van den gemeenteraad, hun alleen den eed van getrouwheid aan den Koning, en niet meer dien van getrouwheid aan de grondwet te doen afleggen.

— Brieven uit Madrid, van den 10den dezer, melden, dat men uit Havana tijding had, dat de expeditie naar Mexico in de haven van *Sisal* geland was en zich zonder slag of stoot van de provincie *Tucatan* meester gemaakt had. De bevelhebber neemt zich niet aan te verlaten op het schijnt om af te wachten wat de Mexicaansche regering doen zal. Zijne magt is niet groot genoeg om iets van belang te ondernemen.

BRUSSEL, den 21sten Augustus.

Ten aanzien van de bevorderingen en de mutaties, welke door de leger, bij het organiseren van het leger, hebben plaats gehad in de militaire kommandementen, verneemt men, dat tot den rang van kolonel zijn bevorderd de luitenant-kolonels plaatselijke kommandanten *Grunebosch*, te Utrecht; *Simons*, te Bergen op Zoom; *Demahien*, te Yperen; *Knoop*, te Brugge; van *In- en Kniphuizen*, te Groningen, en van *Hoey*, te Gorinchem; — dat de majoor *Cloete*, plaatselijke kommandant te Delfzijl, bevorderd is tot luitenant-kolonel, en dat tot plaatselijke kommandant te Arnhem benoemd is de kolonel van *Voorst*, van de 4de afdeeling infanterie; — dat tot plaatselijke kommandant aan de Helder benoemd is de majoor van *Steiger*; dat voorts nog benoemd zijn: tot majors en plaats-majors van de eerste klasse de kapiteins *Frisart* te Breda, en *Palsgraaff*, te Deventer; — tot plaats-majoor van de eerste klasse de 1ste luitenant-adjudant *Mollenger*, te Utrecht; — tot kapitein en plaats-majoor van de tweede klasse te Namen de 1ste luitenant *Haaksma*; van de 9de afdeeling infanterie; — tot plaats-majors van de tweede klasse te Breda de 1ste luitenant *Collard*, van de 17de abd. inf., en te Brussel de 1ste luitenant *Borlée*, van de 1ste abd. inf.

Dat voorts zijn overgeplaatst: de generaal-majoor provinciale kommandant van West-Vlaanderen de *Roij*, van *Wichem* naar de provincie Noord-Brabant; — de generaal-majoor *Behr*, provinciale kommandant van Zeeland, naar de provincie Gelderland; — de majoor *Moltzer* en de kapitein de *Roij* naar Amsterdam; de kapitein *Stans* naar het fort St. Andries en de kapitein van den Berg naar de Helder.

Dat tot majors zijn bevorderd de kapiteins van der *Vliet*, *Kesler*, *Mossel* en *Thomson*, plaats-majors te Lillo, Venlo, Hellevoetsluis en Crevecœur, en tot kapiteins de 1ste luitenants *Brinkman*, de *Hollagne*, *Engelhardt*, *d'Yvoy* en van *Dalsum*, plaats-majors te 's Hertogenbosch, Bergen, Doornik, Delft en Gorinchem.

Men verneemt ook nog dat er bij het wapen der artillerie onderscheiden bevorderingen en mutaties hebben plaats gehad.

GEND, den 21sten Augustus.

H. M. de Keizerin van Brazilië bevindt zich nog binnen deze stad en bezoekt de onderscheidene openbare inrigtingen.

ARNHEM, den 24sten Augustus.

De Petersburger dagbladen van den 11den dezer behelzen de volgende legerberigten:

« De opperbevelhebber der tweede armee, graaf *Diebitsch*, heeft den 11den dezer een vervolg op een bericht van den 2den dezer gegeven, hetwelk Z. M. niet ontvangen heeft, en waarin hij de verandering van *Mesambri*, *Achioli* en *Burgas*, langs de golf van de *Black Sea*, naar de *Don* had gegeven. Dit nader verslag is uit den 30sten Julij het hoofdkwartier bevond.

cha, die over de troepen in de veroverde vestingen langs deze golf het bevel voerde, de vlugt naar Adrianopel heeft genomen, en wijders nog de volgende bijzonderheden:

« Te Aidos is eene groote voorraad van onderscheidene behoeften gevonden, als 600 tenten, 448 vaten buskruid, 3000 kogels, eene groote hoeveelheid hooi, en een magazijn met beschuit en 3000 genoegzaam nieuwe mantels, die voor de geregelde troepen bestemd waren.

« Den 26sten bezetteden de kozakken van den generaal-majoor *Schiroff* zonder tegenstand de stad Karnabat, waar zij 40 krijgsgevangenen maakten; den 28sten kwam het korps van den generaal *Rüdiger* aldaar aan.

« Eene afdeeling, bestaande uit het 5de regiment kozakken van de Zwarte Zee en het regiment huzaren aartsheetog *Ferdinand*, onder bevel van den generaal-majoor *Montresor*, heeft het kleine dorp Russo-Kastro bezet, en daardoor bij Karabunar eene sterke stelling bekomen. Ter regter zijde heeft deze afdeeling gemeenschap met den generaal *Rüdiger*, en ter linker zijde met de kozakken van het regiment *Baklanoff*, die tot het garnizoen van Bargas behooren en welks posten op den weg van Bargas naar Faki uitgezet zijn. Verscheidene troepen kozakken van den generaal-majoor *Schiroff* verkennen de wegen van Yambol en Slivna. Lijns weeten de vijand gevlugt is.

« Het grootste leedwezen zie ik mij genoodzaakt, Zijne Majesteit te onderrigten van de ellende, welke de ongelukkige bewoners dezer streken van den vlijtenden vijand te lijden hebben. Te Aidos zijn alle christen kerken verwoest geworden, terwijl wij de moskeen zorgvuldig sparen. De Turken plunderden alle ingezetenen, die zich niet hadden redden kunnen; terwijl deze in ons met dan verdedigers en beschermers vinden. Inderdaad zag men ook, op den dag van onze aankomst, van alle kanten de ingezetenen der stad uit de bosschen en bergen met hunne beladene wagens aannaderen, om hunne woningen weder te betrekken. Wanneer het altijd mogelijk was, den vijand te vervolgen, zou deze ellende gedeeltelijk kunnen verhoed worden, maar de omstandigheden laten dit niet altijd toe. Karnabat is mede vernield, en toen onze kozakken naderden, kwamen hun 500 ingezetenen te gemoet, en ontvingen ze als hunne redders. In allen geval echter kan men op de wederkeering der nog verstrooide ingezetenen hopen, en dat zij den begonnen oogst voleindigen, en ons daardoor genoegzamen voorraad voor onze winterkwartieren verschaffen zullen.

« Een bericht van den generaal *Krassoffsky*, van den 26sten Julij, meldt mij, dat de vijandelijke voorposten op Schumla zijn teruggetrokken, en zich langs de kleine rivier Balank vastgezet hebben. De generaal was voornemens, deze plaats met zijn gansche korps te naderen, om zoo mogelijk den vijand van daar te doen verhuizen.

« De troepen bij Scharscha en Widdin zijn geheel werkeloos gebleven. De ingezetenen uit de streken van Rathova keeren naar hunne woningen terug, en er melden zich zelfs bij voorduring Turken uit den omstreken aan, die om bescherming verzoeken.»

— Van het garnizoen van Sizopolis zijn eenige troepen naar de versterkingen der Turken bij Atia getrokken, maar hebben dezelve verlaten gevonden en daarop den vijand verder vervolgd.

« Dit zijn de laatste ontrouwene officiële tijdingen van het oorlogstooneel. In de Duitse dagbladen vindt men geene nadere bijzonderheden omtrent de nu reeds medegedeelde tijdingen. Daar bij dezelve geene dagteekening der gebeurtenissen opgegeven is, is het moeilijk na te gaan, in hoe verre zij gegrond zijn; maar naar de bovenstaande berichten, zou men ze bijna als voorbarig moeten beschouwen.

Mengelwerk.

BROKKEN UIT HET DAGBOEK VAN DEN OUDEN VAN HET MEER.

De 24ste Augustus 1829.

De heugelijke dag was weder daar, waarop de geboortestond van Nederland's adelaar Vorst verjaart. Niet minder dan andere jaren, was bij in mijne kleine gemeente een ware feestdag. — Van den toren der kerk, uit de huizen der voornaamste ingezetenen, van de weinige schepen, aan den oever van 't meer liggende, wapperde Nederlands onbezoeidde vlag, hier en daar met die van Oranje zusterlijk vereenigd. Op alle gezichten lag men die vreugde, die de harten der Nederlanders doorstroomt als hun algemeene vader verjaart, en ook de Zondagsche plunje, waar mede oud en jong pronkte, toonde dat het voor allen een feestdag was.

Om in de harten der jeugd vroegtijdig hetamelijke liefde voor vaderland en Koning op te wekken, is de 24ste Augustus bestemd voor het jaarlijksch examen der kinderen, en de uitdeeling van eereblijken aan de naarstigsten hanger. — Ten 9 ure was de lieve jeugd in de kerk bijeen, die spoedig vervuld werd met dat gedeelte der ingezetenen, het welk niet volstrekt te huis mocht blijven. — De predikant opende de plegtigheid met een lezing van het 1ste hoofdstuk van de Psalmen, waarop meester in den echten kinder- en jeugdschied, mijnne leerlingen hield over de grootte der plichten, die de christelijke jeugd aan Vader WILLEM heeft. Onder begeleiding van het orgel zong de geheele vergaderde schaar, toen meester eindigde, staande en met ongedekte hoofden, een drietal eereblijken uit het volkslied van *TOLLENS*. Hierop gaven de leerlingen eenige proeven van hunne bekwaamheden. — Deze waren echter niet zoodanig, om ze voor geleerde mannetjes te doen aanzien, maar bewezen, dat onze onderwijzer weet hadanig men de kinderen der landlieden behoort op te leiden. Eindelijk werden de prijzen uitgedeeld, en de plegtigheid, die tweemaal door driestemmig kindergezang was afgewisseld, werd besloten door eene opwekking van den predikant, aan alle aanwezigen gericht, om nu het vervolg van den dag in ware feestelijke vreugde zoodanig door te brengen, dat de goede Vorst zich zijner kinderen niet behoeft te schamen. — In de school en den daar achter gelegen tuin werden aan de jeugd eenige versnaperingen toegedeeld, en door hen nog een paar uren bij spel en gezang aangevuld gebleven.

Nadankmiddag namen de eigenlijke volksvermaken eenen aanvang. Op een grooten weide, rechts mijn buitengoed gelegen, was eene zoogenoemde coordeste met eenen grooten, waarvan de top met twee prijzen in zilver en de hals met eenen gouden, met hammen, worsten, halsdoeken en dergelijke rijkdom van voorzien. Eenige zoetelaars waren op de weide toegela-

ten, doch mochten niets anders dan bier, melk, koek, brood en fruit afventen, daar het gebruik van sterke dranken door mij altijd, zoo veel mogelijk, werd geweerd. Het was een lust om te zien, hoe de wakkere knippen met meerder of minder kraacht, vlugheid en behendigheid in de met zeep besmeerde, mast klauterden; sommigen, die het doel reeds gemaard waren, schoten pijnsnel weder naar beneden, en werden door de menigte met schaterend gelach begroet, anderen, meer gelukkig, wisten nu en dan het een of ander meester te worden, en werden dan met luiden bravo's toegesproken.

De mastklimming afgelopen zijnde, wachtte een boersch orkest de menigte op het voorplein, waar de ouden aan tafeltjes gingen zitten praten en rooken, en de jongelieden lustig dansten, tot de avond ieders huiswaarts wenkte. Als naar gewoonte, had ik ook hier eenige vaderlandsmakelijk bier ten beste gegeven, en onder het zingen van vaderlandse liederen, scheidde de feestvierende menigte en begaf zich ten zijnen. Zoodanig werkt betamelijke afleiding op de goede zeden, dat ik wel kan verzekeren, dat het hoogst zeldzaam is, om, na den afloop van zoodanig feest, iemand mijner ingezetenen in eene herberg aan te treffen; ja, het wordt zelfs voor zoodanige schande gehouden, dat hij, die zijnen lust naar sterken drank niet kan betoemen, de herberg binnensloopt, en aldaar maatregelen neemt om niet geïdentificeerd te worden.

In den avond van dien dag noodig ik gewoonlijk den predikant, den schoolonderwijzer, den ontvanger en nog een paar der voornaamste ingezetenen, met hunne vrouwen ter maaltijd. Eenvoudig is mijn gastgevoel, maar het wordt niet weinig gekruid door hartelijke toaaten op 't heil van Vorst en Volk. — De poëten onder de genoodigden moesten dan op de koord; ieder vogeltje zingt zoo als het geest is, en, is niet alles even fraai, het is alles even welgemeend. Meester is de geen, die ons allen de loef afsteekt, en zijn toast, aan *Vaderland en Koning*, bracht al ter harten in beweging.

*Als de bootsliën op de baren,
Bij onstuim'gen winternacht,
Rijzen zien de beegevaren,
Bouwen ze op des stuurmanstraicht,
Die met 't oog op zeil en wand,
't Schip bestuurt met vaste hand.*

*Wij, die op de staatshuuk varen,
Die, den naam van Neerland voert,
Zien, hoe storm op storm, de baren
Van des werelds zee, beroert;
En hoe veilig 't schip moog gaan,
Vreeten voor dien staats-orkaan.*

*Broeders! waartoe 't angstig vreezen?
Helt het schepje, kraakt het wand,
Veilig zullen wij allen wezen
Daar het roer van Nederland
Is aan WILLEM zorg betrouwd,
Die met kunst de zee bevaart.*

*Durfde soms een schep'ling 't wagen
Stout te grijpen naar het roer,
Als niet naar zijn welbehagen,
't Wel bestuurde vaarttuig voer. —
Wie zich aan geen schepswet stoort
Werp' men daadlijk over boord.*

*Moog dan soms ook 't onweer woeden,
Klip en branding dreigend staan;
God zal 't hechte hulleje hoeden,
Het beschermen voor vergaan.
Des wij bootsliën, naar 't bekoort,
Elk doen onzen plicht aan boord.*

*Broeders! wilt nu toast dan paren,
Aan de toast, door 't hart bereid,
Voor het schip dat wij bevaren,
Voor den stuurman die 't geleid,
Eendragt, orde, wetten, oed,
Voor hen veilig over zee! (1)*

Met genoegen herdenken mijne goede dorpbewoners nog werken, aan den zoo gevierden geboortedag van eenen Koning, die in de harten van alle zijne weldenkende onderdanen eene plaats heeft verkregen; voor wiens duurzaam welzijn allen dagelijks bidden, en wiens lanadurig heil voor Nederland de grootste zegen zijn zal; die de Algoede het schenken kan.

Aan de Redactie!

De verwerning der tienjarige heersching heeft in ons vaderland alles in een roer gezet, dat in onze ooren en in onze harten een onrustig gevoel wekt, dat men zich niet kan onthouden van welk een groot en belangrijk vraagstuk het is, die men zich niet kan onthouden van welk een groot en belangrijk vraagstuk het is, die men zich niet kan onthouden van welk een groot en belangrijk vraagstuk het is.

Het is helaas! maar al te waar, dat de wetten, welke sedert eenige jaren ons vaderland als overstromend hebben, veel te wenschen overlaten. Zij toch waren in vele opzichten bekrompen en veeltijds was er niet genoeg in dan verkeerd. Ook heeft de toekomst getoond, dat vele strekking hadden, belangrijke takken van volksrij te vernietigen; denke slechts aan de toren-brandanten. De tijd het loch als ze aan te nemen, dat geen minister de vermindering van belangrijke takken van welvaart wil, zoo moet men dan wel de zamensetting van zoodanige ongelukkige wetten alleen aan dorheid toeschrijven; eene oorsake, die te vergeven in een land, waar zoo vele kuische menschen elk dagelijks ontmoeten.

Men zal nu bij gelegenheid van de indeling der tienjarige heersching, aan de Redactie door een verzensteking hand ingezonden, om den geboortedag van 's Konings verjaardag te plaatsen, heeft dezelve welkomgesteld te kunnen inslaan; de vriedelike inzeider zal haar ziele niet euvel deden.

de bijzondere wetten, betreffende de personele belasting, die op de patenten en van de accijnsen, op nieuw herzien en verbeterd voordragen. Het is te wenschen, dat die verbeteringen wezenlijk zullen zijn en niet maar in naam bestaan; dat zij de geschiktheid met zich zullen voeren, om, zonder ministerieel uitleggingen, te kunnen worden verstaan: het voorgestelde doel bereiken zonder bekrompen te zijn, en tot geen onnoodige heiden afslaan, die, door een ellendig gebruik en misbruik van sommige ambtenaren, inderdaad het gouvernement in de oogen des volks hatelijk maken. Eenige wenken, ten aanzien dezer wetten, te geven, kan misschien doel treffen.

Wanneer de wet op de personele belasting eene herziening zal ondergaan, dan geve men in overweging, of het niet te wenschen ware, dat de eigenaren van bewoonde huizen en gebouwen, welke beneden de 20 gulden huurwaarde doen, of, in gedeelten verhuurd, minder dan 60 centen per week den eigenaar opbrengen, belast werden met de betaling der belasting in de 3 eerste grondslagen, dan zoude daardoor voorgekomen worden de vrijstelling van zoo vele huizen, voor huurwaarde; deuren en vensters en haardsteden, welke voorgegeven worden beneden de 20 gulden jaarlijks of minder dan 60 centen per week verhuurd te zijn. Dit kan eene onbillijke bepaling genaamd worden, daar toch onder het Fransche bestuur de eigenaren in de belasting op de deuren en vensters aangeslagen waren, en men thans geen mindere huur dan toen, van zijne verhuurde percelen, geniet; integendeel nu die voorgaande belasting ten nadeele van het rijk in den zak heeft. — Het principe der wet behoudende de belasting op de deuren en vensters, zoude door deze bepaling de eigenaar steeds als borg voor de betaling der belasting in de genoemde grondslagen behoeven voor te komen, en hij gerechtigd zijn om de aandelen in dezelven, van ieder huurder, boven de huurpenningen te kunnen vorderen of wel onder de huurprijzen begripen; eene onderlinge schikking tusschen eigenaar en huurder, welke de administratie niet zoude aangaan. Door deze bepaling zoude voorgekomen worden, dat in eene gemeente in Holland, van ruim 2000 zielen, meer dan 1000 deuren en vensters van de belasting zijn vrijgesteld; die bevoorrecht daarin zijn begrepen geweest, en gebeurt dat in Holland, waar alles zoo uitermate nauwkeurig wordt behandeld en ook daardoor zoo onevenredig hoog in alle belastingen draagt, hoe zal dit dan wel in die provincien werken, waar men zoo veel door de vingers ziet.

Maar zoude het niet billijk zijn, dat er bepalingen gemaakt wierden om niet alle vensters (dierver kozijnen) eveneens aan te slaan. Tusschen een kozijn in een arbeiders-huis b. v. en dat van eenen burgemeester zal toch te groot onderscheid wezen, om gelijk aangeslagen te worden; men heeft kozijnen van nog geen 4 vierkante oude voeten en anderen van meer dan 20 vierkante voeten, ook wel in een en hetzelfde huis; een gelijke aanslag van dezen is inderdaad onbillijk.

Zoo zoude ook de 5de grondslag, de diensthouden, geheel anders behoeven ingericht te worden; men moest eene opklimmende proportie daarstellen. Bij voorbeeld:

Voor een diensthode 2 of 3	3.00	Daarvoor zoude geboren worden, dat men, getrouwd aan het aangenomen beginsel, de rijken meer belaste dan de armen, die diensthouden dan wel niet weelde, diensthouden houden, en men zoude, door de matige belasting des eersten en tweeden aanslags, het houden van diensthouden en daardoor het geluk van arme menschen bevorderen, want menig gering burger kan nu, uit hoofde van den te grooten aanslag der 2 eerste diensthouden, geen houden, waartoe hij anders voorzeker te eerder zoude overgaan.
2	9.00	
3	18.00	
4	27.00	
5	36.00	
6	45.00	
7	54.00	
8	63.00	
9	72.00	
10	81.00	

Men vindt geen reden waarom de bouwlieden ten minste niet voor eene diensthode worden aangeslagen. Zij toch kunnen, in de meest opbrengende gevallen, beter betalen dan een gering burger, die, even als zij, om der huishouding wille tot het houden van diensthouden is verplicht.

Ook ware het voorzeker doelmattig, wanneer in de 6de grondslag, de paarden, mede eene opklimmende evenredigheid bestond. Het zal toch waarheid wezen, dat niet zoo zeer het eerste paard weelde of gemak openbaart; noodzakelijkheid dwingt menigmaal den minder gegoeden tot eene uitgaaf, die hij voorzeker anders niet zoude doen; men behoort dan een verschil te maken tusschen noodzakelijkheid en weelde. Misschien zoude men dit vinden bij het volgende tarief.

Voor een paard	10.00	De verminderingen, welke de twee eerste aanslagen ondergaan, zouden inderdaad doeltreffend opgewogen worden door eene vermeerderde aanslag op de derde en de vierde paard, welke door den rijken zoude geschieden, terwijl ook daardoor een aantal knoeierijen zouden voorkomen worden.
2 paarden	30.00	
3	60.00	
4	100.00	
5	150.00	
6	210.00	
7	280.00	
8	360.00	
9	450.00	
10	550.00	

MYNE ONTMOETINGEN.
Een reizend mens heeft somtijds zonderlinge ontmoetingen. Derzelver zonderlingheid wordt vooral afgeleid van de wijze hoe men, en het gezelschap waarmee men reist. Reist men met eenen vriend, dan verveelt men ontzag bij velen uit den gewonen stand, met welke men zich niet, dan moeijelijk, op eene gemeentelijke wijze kan laten. Men zijn ons, in dezen opzichte, weinige menichdommen waarnemingen te doen. Reist men per barge, stoomboot of diligencie, dan is reeds de kans, om zonderlinge ontmoetingen te hebben, aanzienlijk grooter geworden; maar moet men te voet en zonder op eenige plaats, bij particulieren, bepaalde bezigheden te hebben; o, dan mag men de gegrondste hoop koesteren, om zijn dagboek met eene reeks van belangrijke waarnemingen te voorzien. Als student, nu dikwijls entomologische en botanische uitstappen doen, heb ik wel in het veld mijne bezigheden, maar ben ik te gelyk verplicht, om, zoedra ik in een dorp gekomen ben, in de herberg mijne waarnemingen te ordenen. En waar heeft men beter gelegenheid om menichdommen te leeren kennen, dan in eene herberg?

Vele ontmoetingen en opmerkingen, bij zoodanige gelegenheden gemaakt; heb ik in mijne adversaria opgeteekend, en zoo deze eerste proef uwe goedkeuring wegdraagt, zal ik niet dralen ras u meer van dezelve mede te deelen.

Intusschen enz. D. F.
I. PETITIEN.
Eenigen tijd geleden kwam ik in de herberg te W. Ik zette mij in eenen hoek neder en rangschikte mijne gevondene planten. Intusschen hoorde ik een gesprek, in de naburige kamer gehouden, dat mijne opmerkzaamheid tot zich trok. Het werd gevoerd door den herbergier HENDRIK, en den R. C. pastoor.

Pastoor. JOA HEINRICH! het is een deplorabele tied; men heit, vele lasten aan het land te betoalen, en dan mag men, joa nog neit eins ein vrij geloof hebben. Daar hebben zij mij dat Collegium Filosoficum gaan oprichten, und willen alle onze pastoors zoo moar in iens met die ketterische dwaalingen gaan besmetten. Moar navita de ventis zoo ver is het nog neit.

HENDRIK. Ja, heeroom! met regt spraakt gij daar over de groote lasten. Zoudt gij wel gelooven, dat ik jaarlijks twintig gulden deur- en venstergeld moet betalen.

Pastoor. Und ik. *Australibus nimbis!* Ik, die uit barmhertigheid eene niet bij mij in huis genomen heb, die ook zoo wat men huishouding waarneemt, moet daar diensthouden-geld veur betoalen: het sloof is pas achtiën joaren old. *Venit dies, dies illa!*

HENDRIK. En buurman KLAAS, de chirurgijn, die om zijn kostwinning toch een paard moet houden, zoudt gij gelooven dat hij daar belasting voor moet betalen? En toch is het zoo.

Pastoor. Heer jonge. *Quum latera duplicatur venit moris.* Ik heb hier een lijst mee genomen, om den Koning te verzoeken om de belasting te verminderen. Er hebben reeds veel broeders op geteekend, tekenen gij uw hand hier ook moar onder.

HENDRIK. Ei! laat eens kijken? (*Hij wil het stuk lezen.*)

Pastoor. Nu, nu! het is mij joa wohl toevertrouwd. Ich ben joa doartoe wel in staat! Of geleust gij mij neit. Toe, toe! *Quid hic statis otiosi.* Maak voort, ik moet joa nog naar PIETER, JAN, DORIS enz.

HENDRIK. Welaan dan, heeroom! Maar willen wij aan KLAAS, den chirurgijn, deze lijst ook niet vertoonen?

Pastoor. Oan KLAAS! Dein ketter? Wel nein vriend! loat dei het met zijnen domine vinden. *Ne custodias gregem tuam.* (Hij steekt het papier grinnlachend bij zich en gaat weg.) Nu, tot weerziens! HEINRICH!

Niet lang zat ik over dit gesprek na te denken, of daar kwamen PIETER, JAN en DORIS aanstappen. Na groet en wedergroet zeide HENDRIK: Is de pastoor ook bij u geweest?

JAN. Ja wel! Hij heeft mij een papier aangeboden, om den Koning te verzoeken, dat er geene lotelingen meer behoeften uit te trekken. Der droes! zoe dit goed gelukt, dan kan ik mijne beide zoons thuis bij 't werk houden!

HENDRIK. Ei! en mij — —

PIETER. St. st. Bij mij is hij geweest en heeft mij een papier laten teekenen, om het verzenden van weeskinderen naar *Frederiksdord* af te schaffen, en den Koning te verzoeken om hier een *weeskinderen* te laten. Ach de kinderen van mijn overleden broer hebben liet daar zoo slecht!

DORIS. En wat heeft hij niet al zalvingsvolle woorden tegen mij gesproken. De godvreezende man! Hij beklagde mij hartelijk dat de inkosten der kerk zoo bekrompen waren, en dat ik, als koster, geene genoegzame inkomsten had. Ja, hij heeft mij een papier laten zien, dat hij naar den Koning sturen zal, daarop moest ik mijn naam teekenen: pa op, ras krijg ik evenveel traktement als de schoolmeester.

Na kwamen er ijlings eene menigte dorpelingen aanstormen: ik zette mij dieper in mijn hoekje en luisterde naauw toe. Deschoolmeester vat het woord.

Hebt gij ook die lijst geteekend, DORIS, HENDRIK, JAN, PIETER! Ja, ik heb den pastoor wel bij u uit zien gaan. Nu, goed zoo! maar u, HENDRIK, behoof ik heilig, nooit weer een glas bier of jenever bij u te zullen drinken. En PIETER, nooit zal ik weer een glas door u laten maken, of een kwast met verf aan mijne huis laten leggen. JAN zal nooit weer een rok en doris nooit weer een schoen voor mij maken of lappen.

Vele dorpelingen. Voor mij ook niet!

Ik pakte mijne papieren zamen, en verwonderde mij, dat wij in 1823 reeds zoo verlicht zijn.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 23sten Augustus 1566 nam de beeldstorm te Amsterdam eene aanvang.

Den 23sten dito 1628 werd Batavia belegerd.

Den 23sten dito 1543 nam keizer KARL, aan het hoofd van eenen grooten leger, de stad Duren stormenderhand in, liet ze deernlijk plunderen en in brand steken.

Den 23sten dito 1572 had de verschrikkelijke Parijse moord in den bloedigen Bartholomeus-nacht plaats.

Den 23sten dito 1393 had er een bloedige veldslag plaats tusschen hertog ALBRECHT en de Friezen, welke ten nadeele der laatste uitliep, zon dat er een groot aantal sneuvelde en vele steden en dorpen verwoest of in brand gesloken werden.

Den 23sten dito 1580 stierf r. SCHENK, laatste bisschop van Utrecht.

Den 23sten dito 1618 werd de stad Ploers door een sneeuwval verwoest.

ARNHEM, den 25sten Augustus.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal.

Den 24 Aug. 2 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 5 D., gevallen 0 D.
Den 25 dito 2 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 D., gevallen 0 D.

TOONEEL-BERICHT.

Daar ik ondergeteekende de eer heb, het geëerde publiek te berigten, dat ik thans ben aangekomen met mijne geheele Nieuwe tot Schouwburg ingerigte Tent, en een talrijk gezelschap Nederduitsche Tooneellisten en Pantomimisten, in staat een geciviliseerd gezelschap

